

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ- ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET
ELIAS NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ
ΦΥΛΛΑΔΙΟ
THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: 27-03-22 YEAR: 39 NUMBER: 1906

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU

FACEBOOK: FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD

EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Έβρ. 4, 14-5, 4) 27 Μαρτίου 2022

Σήμερα, Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, προβάλλει μπροστά μας ἡ Ἐκκλησία τόν Τίμιο Σταυρό τοῦ Κυρίου μας. Τό Ἱερό σύμβολο τοῦ Σταυροῦ εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ. Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μᾶς ὁμηλεῖ σήμερα γιά τό ἀρχιερατικό ἔργο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ αἰώνιος ἀρχιερέας, πού προσέφερε τόν ἑαυτό Του μιά γιά πάντα θυσία εἰς τόν Πατέρα Του. Γιά τήν θυσία Του αὐτή κάθεται τώρα καί ὡς ἄνθρωπος στόν ἔνδοξο θρόνο Του στόν οὐρανό καί ἀκούει τίς αἰτήσεις τῶν ὑπηκόων Του. Σέ αὐτόν τόν θρόνο παρακινεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος νά πλησιάζωμε ὅλοι μας μέ θάρρος καί ἐλπίδα, γιά νά λάβουμε τήν βοήθειά Του. **«Προσερχώμεθα μετά παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καί χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν».** Καί σήμερα πού ἐνώπιόν μας προβάλλει ὁ θρόνος τοῦ μαρτυρίου τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ, ὁ Τίμιος καί ζωοποιός Σταυρός, τόν ὁποῖο προσκυνεῖ καί ὑψώνει ἡ Ἐκκλησία γιά νά μᾶς ὑπενθυμίσει αὐτές τίς ἀλήθειες, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὑπογραμμίζει: **«...Πεπειρασμένον κατά πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρίς ἁμαρτίας».** Ὁ μέγας Ἀρχιερεύς εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι ἀπλός ἄνθρωπος διαλεγμένος ἀπό τόν ποιμενόμενο λαό, ὅπως συνέβαινε μέ τούς ἀρχιερεῖς τῶν Ἑβραίων ἀλλά Θεός ἐνανθρωπήσας, ἄναρχος καί αἰώνιος, «κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ» (Έβρ. 5,10). Στήν Παλαιά Διαθήκη ἡ παρουσία τοῦ Μελχισεδέκ προεικονίζει τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε «ἐκ τοῦ Πατρός πρό πάντων τῶν αἰώνων». Ἔτσι καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή Του πέρασε τούς οὐρανοῦς καί εἰσῆλθε στήν αἰώνια κατάπαυση. Ὁ θάνατος δέν τόν κράτησε. Μέ τόν δικό του θάνατο νίκησε τό θάνατο. Τό ἀρχιερατικό του ἔργο δέ θά παύσει ποτέ. «Καί τῆς Βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος» ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως. Κύριο ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά θεώσει τόν ἐκπεσόντα ἄνθρωπο. Κήρυξε τό Εὐαγγέλιο τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀλήθειας καί φώτισε τούς «ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου καθημένους» (Λουκ. 1,79). Θαυματούργησε καί δώρησε τή ζωή καί τήν ἴαση στούς πονεμένους. Τέλος, ἔπαθε, σταυρώθηκε καί τάφηκε «γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ» (Φιλιπ. 2,8) γιά νά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν καταδυναστεία τοῦ διαβόλου. Ἡ ἐπί τοῦ Σταυροῦ θυσία Του ἀποκαλύπτει τό μέγεθος τῆς ἀγάπης Του. Ἔδωσε τή δική Του ὑπέρ τῶν φίλων αὐτοῦ» Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἀποκατέστησε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μέ τό αἷμα Του καθάρισε τή συνείδησή μας ἀπό τά νεκρά ἔργα τῆς ἁμαρτίας. Ἡ θυσία Του ἐπειδή ἀκριβῶς εἶναι θυσία τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ, ἔχει αἰώνια ἰσχύ καί κύρος. Ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι τόσο μεγάλη ὥστε εἶναι ἰκανή νά ἐξαλείψει τίς ἁμαρτίες ὀλόκληρου τοῦ

κόσμου. Ἡ θυσία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό βασικότερο χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς ἀρχιερατικῆς μεσιτείας του. Μέσα στήν Ἐκκλησία λαμβάνει ὑπερχρονική διάσταση διά τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας στό ὁποῖο πάλι ὁ Χριστός θυσιάζεται «ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας». Γιά νά γίνουμε μέτοχοι τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀρχιερωσύνης του καί γιά νά ἔχουμε ζωντανή πάντοτε τήν ἐνθύμηση τῆς θυσίας του πρέπει νά ζοῦμε τό γεγονός τοῦ μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως. Μόνο ἔτσι γινόμαστε κοινωνοί τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος του. Τό μεγαλεῖο τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος τοῦ Χριστοῦ δέν τόν καθιστᾷ ἀπρόσιτο, ἀλλά δημιουργεῖ στίς καρδιές τῶν ἀμαρτωλῶν τήν πεποίθηση τῆς σωτηρίας καί τήν ἐλπίδα τῆς ἀφέσεως. Ὁ Χριστός εἶναι παρών καί στήν σημερινή πραγματικότητα «μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καί πλανωμένοις» (Ἐβρ. 5,2), δηλαδή, εἶναι σέ θέση νά δείχνει ἀνοχή σ' ὅσους ζοῦν στήν ἄγνοια καί τήν πλάνη. Ἀπό τότε πού ὁ Λόγος φανερώθηκε στόν κόσμο, βρίσκεται στήν καρδιά τῆς ἀνθρωπίνης ιστορίας καί ἀντί τῆς ἐβραϊκῆς δικαιοσύνης δίνει τή διάσταση τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Μοναδικός φίλος πού συμπαθεῖ, καλύπτει, ἀνέχεται, συγχωρεῖ καί ἀγαπᾷ γνήσια κάθε ἄνθρωπο εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτή τήν πίστη ἃς κρατήσουμε σταθερά. Εἶναι ἡ μοναδική δύναμη πού μπορεῖ νά μᾶς κρατήσῃ ἀπό τόν ὀρμητικό χεῖμαρο τῆς κακίας καί νά μᾶς εἰσαγάγῃ στή χώρα τῆς ἀτελευτήτου χαρᾶς. Ἀπό ἐμᾶς ἐπιζητεῖ τήν ὑπακοή καί τήν πίστη, γιά νά καταπέμψῃ τήν ἄφεση καί τό ἔλεος. Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί. Μέ τίς ἀμαρτίες μας ἀνασταυρώνουμε πάλι τό Χριστό καί διακόπτουμε κάθε σχέση μέ τό μέγα Ἀρχιερέα. Εἶναι εὐκαιρία καθῶς σήμερα ἀτενίζουμε τόν «δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους» ἐκουσίως σταυρωθέντα Κύριο καί προσκυνοῦμε τόν ἀγιότερο ἀρχιερατικό θρόνο τῆς χάριτος, δηλαδή τόν Ζωοποιό Σταυρό, νά ἐνισχύσουμε τούς δεσμούς τῆς ἀγάπης μέ τόν Σωτήρα μας, γιά νά ἐλπίζουμε, ὅτι θά λάβουμε ἔλεος καί χάρη. Στήν ἀπελπισία τοῦ κόσμου ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ καί ὁ ἐπ' αὐτοῦ Ἐσταυρωμένος μέγας Ἀρχιερεὺς εἶναι ὁ φάρος τῆς ἐλπίδος. Ἐκεῖνος εἶναι «ὁ προσφέρων καί προσφερόμενος», «ὁ προσδεχόμενος» κάθε ἄνθρωπο μέ συμπάθεια καί «διαδιδόμενος» στόν καθένα γιά νά ζήσῃ. Σήμερα λοιπόν πού προβάλλεται ἐνώπιόν μας ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὁ Τίμιος καί Ζωοποιός Σταυρός τοῦ Κυρίου μας. Προβάλλεται, γιά νά μᾶς ἐνδυναμώσῃ οὕτως, ὥστε νά συνεχίσουμε μέ σταθερότητα τά πνευματικά γυμνάσματα καί κατά τό δεύτερον ἡμισυ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆ. Ἡ ἐνίσχυση αὐτή, ἡ τόσο ἀπαραίτητη, πηγάζει ἀπό τόν Ἐσταυρωμένο. Ἀπό Ἐκεῖνον, πού ἄπλωσε τότε τίς παλάμες ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καί κάθηται τώρα νικητής ἐπὶ τοῦ θρόνου Του στά δεξιά τοῦ Πατρός. Νά καταφεύγουμε λοιπόν καί μεῖς ἀδελφοί μου σ' Αὐτόν γιά νά δυναμώνῃ ἡ ἐλπίδα μας, πῶς σάν ἔλθῃ

ὁ καιρός θά καθίσωμε καί μεῖς στόν θρόνο Του νικητές στόν οὐρανό.

THIRD SUNDAY OF LENT (VENERATION OF THE CROSS) (Heb. 4:14-5:4) 27 March 2022

Today, on the Sunday of the Veneration of the Cross, the Church presents before us the Holy Cross of our Lord. The Holy symbol of the Cross is the throne of Christ the Great High Priest. The Spirit of God speaks to us today about the high-priestly work of our Lord Jesus Christ. The Lord is the eternal High Priest who offered Himself as an everlasting sacrifice to His Father. For this sacrifice, He now sits as a man on His throne in heaven and listens to the petitions of His servants. It is this throne that the Apostle Paul exhorts us all to approach with courage and hope in order to receive His help. ***"Let us therefore come boldly to the throne of grace, that we may obtain mercy and find grace to help in time of need."*** Today, when the throne of the martyrdom of the great High Priest Christ, the Holy and life-giving Cross, which the Church reveres and exalts in order to remind us of these truths, stands before us, the Apostle Paul emphasizes: ***"...tempted in all points as we are, yet without sin"***. The great High Priest is the Son of God. He is not a mere man chosen by the people being shepherded, as was the case with the chief priests of the Jews, but God incarnate, without beginning and eternal, ***"according to the order of Melchizedek"*** (Heb. 5:10). The presence of Melchizedek in the Old Testament foreshadows the Son of God, who was born "of the Father before all ages". In the same way, Jesus Christ, by His Resurrection, passed through the heavens and entered into eternal rest. Death did not keep Him. By His own death, He conquered death. His high-priestly work will never cease. We confess in the Creed: "and of his kingdom there is no end". The main work of Jesus Christ is the salvation of man. He became man to redeem fallen man. He preached the Gospel of love and truth and enlightened those "in darkness and the shadow of death" (Luke 1:79). He worked miracles and gave life and healing to the suffering. Finally, He was crucified and buried, being "obedient to the point of death, even the death of the cross" (Phil 2:8), to redeem man from the oppression of the devil. His sacrifice on the Cross reveals the greatness of His love. "He gave His own for His friends". Christ's love restored us before God. By His blood, He cleansed our conscience from the dead works of sin. His sacrifice, precisely because it is the sacrifice of God incarnate, has eternal power and authority. The power of God's love is so great that it is able to blot out the sins of the whole world. The sacrifice of Christ's blood is the chief characteristic of his high-priestly intercession. In the Church, it takes on a supra-temporal dimension through the sacrament of the Eucharist, in which Christ is again sacrificed "for the life and salvation of the world". In order to become partakers of the benefits of His high

priesthood and to keep alive always the memory of His sacrifice, we must live the event of the mystery of the Cross and the Resurrection. Only in this way do we become partakers of his Body and Blood. The majesty of Christ's high priestly office does not make him inaccessible, but creates in the hearts of sinners the conviction of salvation and the hope of absolution. Christ is actually present today, having "compassion on those who are ignorant and going astray" (Heb 5:2), that is, He is able to show tolerance to those who live in ignorance and error. Since the Word was revealed to the world, He has been at the heart of human history. He gives the dimension of Christian love instead of Jewish justice. The only friend who sympathizes, covers, tolerates, forgives and genuinely loves every human being is Jesus Christ. Let us hold this faith firmly. It is the only power that can keep us from the raging torrent of evil and bring us into the land of unalloyed joy. From us, He seeks obedience and faith, so He may send down forgiveness and mercy. My dear Christians, by our sins we crucify Christ again and sever all connection with the great High Priest. Today, as we gaze upon the Lord who was voluntarily crucified "for us men" and worship the most holy high priestly throne of grace, namely the Life-Giving Cross, we have an opportunity to strengthen the bonds of love with our Saviour so that we may hope to receive mercy and grace. In the despair of the world, the Cross of Christ and the great High Priest crucified on it are the beacon of hope. He is "the one who offers and is offered", "the one who welcomes" every man with sympathy and "the giver" of life to each of us. The Holy and Life-giving Cross of our Lord is displayed before us to strengthen us so that we may continue our spiritual exercise with constancy during the second half of Lent. This strengthening, so necessary, comes from the Crucified One, from Him who spread His palms on the Cross and now sits victorious on His throne at the right hand of the Father. Let us then, my brothers and sisters, take refuge in Him to strengthen our hope, so that when the time comes, we too will sit on His throne, victorious in heaven.

Μελέτη Αγίας Γραφής – Bible Study

Κάνουμε γνωστό στους εύλαβεῖς ἐνοριῖτες μας, ὅτι οἱ συγκεντρώσεις τῶν πνευματικῶν θεμάτων «Μελέτη Ἀγίας Γραφής», λειτουργοῦν κάθε Τετάρτη βράδυ 7-8 στίς αἴθουσες τοῦ ἐνοριακοῦ μας Κέντρου. Τά θέματα γίνονται στήν Ἀγγλική, μέ τήν δυνατότητα νά ἐρμηνεύωνται καί στήν Ἑλληνική. Εἴμαστε στήν εὐχάριστη θέση νά σᾶς ἀνακοινώσουμε ὅτι φέτος, προκειμένου νά ικανοποιήσουμε τίς πνευματικές ἀνάγκες ὄλων τῶν ἐνδιαφερομένων ἔχουμε 3 ἡλικιακές ὁμάδες πού λειτουργοῦν τήν

Ίδια ὥρα, 7-8μμ κάθε Τετάρτη βράδυ. Μπορεῖτε νά ἐπιλέξετε τήν ἡλικιακή ομάδα στήν ὁποία αἰσθάνεστε πιά ἄνετα.

The "Bible Study" spiritual meetings are held every Wednesday evening in the rooms of our Parish Centre. The topics are in English, with the possibility of interpretation in Greek. In order to accommodate everyone's spiritual needs, we have three age groups operating at the same time this year, 7-8pm every Wednesday evening. You may pick the age group in which you feel most comfortable.

Δωρεές - Donations

Οἰκ. Δημητρίου Κοσμά	ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας	\$100
Οἰκ. Δημητρίου Κοσμά	ὑπέρ τῆς Φιλοπτώχου	\$100
Ἀνώνυμος	ὑπέρ Φιλοπτώχου	\$100
Εἰρήνη Μανδαλιοῦ	ὑπέρ τοῦ ἐλαίου τῶν κανδηλιῶν	\$ 50
Χαρίκλεια Γραφιαδέλη	ὑπέρ τῆς Φιλοπτώχου	\$ 50

Εὐχαριστοῦμε τούς δωρητές καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τούς ἀνταποδίδει τά ἀγαθά τους πολλαπλῶς.

Warm thanks to the donors and may the Lord reward them abundantly.

Ζήτω ἡ 25^η Μαρτίου 1821

Σήμερα γιορτάζουμε τήν ἀπαρχή τῆς λευτεριᾶς τετρακοσίων χρόνων μαύρης σκλαβιάς. Εἶναι ἐθνικό καθῆκον ὅλων μας νά τιμήσωμε μέ τό ζωντανό παρόν μας τούς ἥρωες τοῦ 21. Τό 1821 εἶναι γιά μᾶς ἀνεκτίμητο ἐθνικό κεφάλαιο. Εἶναι ἡ ἴδια ἡ προσωποποίηση τῆς Δόξας. Εἶναι ἀνάσταση. Μαρτυρεῖ τήν ἀκατάλυτη δύναμη τῆς φυλῆς μας, τή ζωτικότητα καί τό σφρίγος της. Εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή μας. Ὅτι εἴμαστε σήμερα σάν κράτος, σάν ἔθνος, σάν λαός, τό χρωστᾶμε στό ἀνεπανάληπτο '21 μας. Γι' αὐτό ἄς στραφεῖ τήν ἱερή τούτη στιγμή εὐλαβικά ὁ νοῦς μας στούς ἀθάνατους ἐκείνους προμάχους τῆς ἐθνικῆς μας ἀποκατάστασης. Σήμερα πού γιορτάζουμε μέ βαθιά ἱκανοποίηση καί ἱστορική ἀναπόληση τήν ἱερή τους μνήμη, ἄς τούς ὑποσχεθοῦμε πῶς θ' ἀποτελοῦν γιά μᾶς ἀρχή καί κανόνα ζωῆς καί θά διαποτίζουν μέ τό φρόνημά τους τούς μεγάλους ἐθνικούς μας ὀραματισμούς. Εἶναι τοῦτο χρέος ἱερό, ἐθνική ἐπιταγή, μέγιστο καθῆκον. Ὁ ἀγώνας τους θά εἶναι γιά μᾶς ὄρκος τιμῆς κι ἀνδραγαθίας καί ἡ μεγάλη τους κληρονομιά θά διατηρεῖται ἀπό μᾶς σάν κόρη ὀφθαλμοῦ, γιατί: **«πατρός τε καί μητρὸς καί τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων, τιμώτερον καί ἀγιώτερον ἐστὶν ἡ πατρίς».**

Long live the 25th of March 1821

Today we celebrate the beginning of the liberation from four hundred years of dark slavery. It is the national duty of all of us to honour the heroes of 1821 with our living presence. The historic 1821 is for us an invaluable national asset. It is the very

personification of Glory. It is resurrection. It testifies to the indestructible strength of our race, its vitality and vigour. It is our very life. What we are today as a state, as a nation, as a people, we owe to our unparalleled heroism of 1821. Therefore, let us at this sacred moment reverently turn our minds to those immortal champions of our national restoration. Today, as we celebrate their sacred memory with deep satisfaction and historical reminiscence, let us promise them that they will be for us the beginning and rule of life, imbuing our great national visions with their courage. It is a sacred duty, a national imperative, a supreme duty. Their struggle will be for us an oath of honour and valour, and their great heritage will be preserved by us like the apple of our eye, because: ***“More honourable and holier than father and mother and all other ancestors is the fatherland”***.

Ὁ Τίμιος Σταυρός πηγὴ δυνάμεως

Ὁ Σταυρὸς εἶναι τὸ καύχημα τῶν Χριστιανῶν, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ποτὲ νὰ μὴ συμβεῖ ἐγὼ νὰ καυχηθῶ γιὰ τίποτε ἄλλο παρὰ μόνο γιὰ τὸ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς γιὰ χάρη μου πῆρε μορφὴ δούλου καὶ σταυρώθηκε γιὰ τὴ σωτηρία μου. Μόνο καύχημά μου εἶναι ὁ Σταυρὸς, ὁ σταυρικὸς θάνατος τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀληθινὴ χριστιανικὴ ζωὴ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴ χάρη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Μὲ τὸ βάπτισμά μας συσταυρωνόμαστε, πεθαίνουμε μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸ καὶ βγαίνουμε ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα τοῦ Βαπτίσματος ἀναστημένοι στὴ νέα «ἐν Χριστῷ» ζωὴ. Γινόμαστε κοινωνοὶ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεώς Του. «Καὶ τί ἐστὶ τὸ καύχημα τοῦ σταυροῦ;», ἐρωτᾷ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Καὶ δίνει τὴν ἀπάντηση: «ὅτι ὁ Χριστὸς δι’ ἐμὲ δούλου μορφὴν ἀνέλαβε, καὶ ἔπαθεν ἅπερ ἔπαθε, δι’ ἐμὲ τὸν δοῦλον, τὸν ἐχθρὸν, τὸν ἀγνώμονα· ἀλλ’ οὕτω με ἠγάπησεν, ὡς καὶ ἑαυτὸν ἐκδοῦναι». Αὐτὴ ἡ ἀπολυτρωτικὴ καὶ ἀγιαστικὴ χάρη ποὺ ἀπέρρευσε ἀπὸ τὸν Σταυρὸ, προσφέρεται στοὺς πιστοὺς διὰ μέσου τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ Τίμιος Σταυρὸς εἶναι καὶ τὸ πανίσχυρο πνευματικὸ ὄπλο στὸν καθημερινὸ πνευματικὸ ἀγώνα μας: «Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου τὸν Σταυρὸν σου ἡμῖν δέδωκας». Ὅτι δὴποτε κάνουμε οἱ Χριστιανοί, τὸ ἐπιτελοῦμε μὲ τὴν ἐπίκληση τῆς δυνάμεως τοῦ Σταυροῦ, προτρεπόμεθα δὲ ἀπὸ τοὺς ἀγίους Πατέρες μας νὰ τὸ ἐπιμελούμεθα αὐτό: «Μὴ τοίνυν ἐπαισχυνθῶμεν τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ· ἀλλὰ κἂν ἄλλος ἀποκρύπτῃ, σὺ φανερώς ἐπὶ μετώπῳ σφραγίζου· ἵνα οἱ δαίμονες τὸ σημεῖον ἰδόντες τὸ βασιλικὸν, μακρὰν φύγωσι τρέμοντες» (Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Κατήχησις Δ΄). Νὰ μὴ ντρεπόμαστε νὰ σφραγίζουμε τὸ μέτωπό μας φανερὰ μὲ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, ἔστω κι ἂν ἄλλος τὸ κρύβει, ὥστε νὰ βλέπουν οἱ δαίμονες τὸ βασιλικὸ σημάδι καὶ νὰ φεύγουν μακριὰ τρέμοντας. Ὁ Τίμιος Σταυρὸς εἶναι πηγὴ τῆς

Χάριτος, εἶναι «ὄπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου», εἶναι καὶ πηγὴ δυνάμεως. Σὲ μᾶς τοὺς Χριστιανούς, ποὺ εἴμαστε στὸ δρόμο τῆς σωτηρίας, ὁ Σταυρὸς εἶναι δύναμη Θεοῦ ποὺ μᾶς σώζει. Εἶναι δύναμη Θεοῦ ποὺ μᾶς φωτίζει, μᾶς ἀναγεννᾷ καὶ μᾶς ἀγιάζει. Χωρὶς τὴ σταυρικὴ Θυσία, χωρὶς τὸν Τίμιο Σταυρὸ, δὲν ὑπάρχει λύτρωση, σωτηρία καὶ ἀγιασμός. Γι' αὐτὸ ὁ Τίμιος Σταυρὸς εἶναι τὸ καύχημά μας, ἡ δύναμή μας, ἡ δόξα μας, ἡ ζωὴ μας. Ἡ αἰώνια ζωὴ!

The Holy Cross is a source of strength

The Cross is the pride of Christians, as the Apostle Paul points out: "Never let it happen that I should boast of anything else but that Jesus Christ for my sake took the form of a servant and was crucified for my salvation. My only glory is the Cross, the Lord's death on the cross." True Christian life is achieved by the grace of the Holy Cross. In our baptism, we are crucified, we die with Christ and we come out of the baptismal font resurrected to new life "in Christ". We become partakers of Christ's death on the cross and His resurrection. *"And what is the glory of the cross?"* asked St. John Chrysostom. And he gives the answer: "that for us, Christ took upon Himself the form of a servant, the enemy, the unknown. This is how much He loves me that He offered up Himself for me". This redemptive and sanctifying grace which flowed from the Cross is offered to the faithful through the Sacraments of our Church. The Holy Cross is also the powerful spiritual weapon in our daily spiritual struggle: *"Lord, Thou hast given Thy Cross as a weapon against the devil"*. Whatever we do as Christians, we do it by invoking the power of the Cross, and we are exhorted by our holy Fathers to do so: "Let us not be ashamed of the cross of Christ; even if someone else should conceal it, let us seal it openly on the forehead, that the demons, seeing the sign of the kingdom, may flee far away trembling" (Cyril of Jerusalem, Catechism D). The Holy Cross is a source of grace, a "weapon against the devil", and also a source of power. To us Christians, who are on the way to salvation, the Cross is the power of God that saves us. It is the power of God that enlightens, regenerates and sanctifies us. Without the Sacrifice of the Cross, without the Holy Cross, there is no redemption, salvation and sanctification. That is why the Holy Cross is our glory, our strength, our pride, our life. Our eternal life!

